

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg har kun én kommentar: Ord, ord, ord og intet indhold.

Niels Helveg Petersen (RV):

På linje med indenrigsministeren vil også jeg gerne anerkende det arbejde, der er lagt i udarbejdelsen af forslaget med bemærkninger. Hr. Arne Melchior kunne have gjort sig selv den tjeneste at læse bemærkningerne, for så ville hr. Arne Melchior også have set, at der i et andet land, nemlig USA, afholdes overordentlig mange folkeafstemninger. Det er nok lokale folkeafstemninger, men de er dog ikke så lokale endda, for det drejer sig f.eks. om folkeafstemninger i staten Californien med 25 mio. mennesker; mere lokalt er det ikke. Så det er altså også noget, man kender i lande, der er langt større end Danmark.

Jeg mener, at der i allerhøjeste grad er grund til at diskutere anvendelsen af folkeafstemninger i den demokratiske proces. Jeg er principielt tilhænger af øget anvendelse af folkeafstemninger. Jeg tror, det giver et øget engagement. Det tvinger for at sige det på den måde folk til selv at gøre deres stilling op i stedet for kun at følge den politiske debat, som den udfolder sig på fjernsynsskærmen med eller uden hr. Arne Melchior.

Det er, hvad der kan siges af pænt om det, og derfor deler jeg ikke en række af de indvendinger, der fremføres imod anvendelsen af folkeafstemninger.

Alligevel er der tre gode grunde til, at jeg ikke kan støtte det foreliggende forslag.

Jeg ser øget anvendelse af folkeafstemninger som et led i at engagere befolkningen noget mere mellem valgene. Til gengæld ønsker jeg mig, at der skal være længere tid imellem valgene. Jeg ser gerne, at der pilles ved opløsningsretten, så det bliver sværere at udskrive folketingsvalg. Jeg ser allerhelst 4-årige valgperioder og så indimellem øget anvendelse af folkeafstemninger for at engagere befolkningen.

Det er den ene grund. Jeg ser altså folkeafstemninger som led i en mere omfattende ændring af de grundlæggende politiske spilleregler.

Den anden grund er, at jeg synes, det er lidt, jeg er lige ved at sige pjattet at stille krav om

20.000. Det er alt for lidt, hvis man endelig vil have et direkte initiativ fra befolkningen. Med en sådan grænse kunne vi jo ende med at holde et overordentlig stort antal folkeafstemninger om en masse forskellige spørgsmål, og så tror jeg altså oprigtigt talt ikke, at det blev til folkeligt engagement, for så ville der ikke være mulighed for at føre den folkelige diskussion og give den information, som skal være til stede, for at der bliver mening i den lokale debat. Derfor må jeg sige, at jeg ikke synes, den side af forslaget er tænkt ordentligt igennem.

Det gælder også det tredje, nemlig at det skulle være initiativtagerne selv, der kunne bestemme tema for folkeafstemningen.

Lad mig bare prøve på at belyse et par problemer ved det. Hvad, hvis efter forslaget 20.000 mennesker finder ud af, at nu skal der holdes en folkeafstemning om noget, der strider imod danske forpligtelser i henhold til traktater, vi har indgået? Det ville unægtelig rejse nogle store problemer, hvis det så viste sig, at man bagefter ikke kunne rette sig efter folkeafstemningens resultat, fordi man var forpligtet på noget andet.

Endelig vil jeg sige, at det er en ikke uvæsentlig detalje, hvorledes et afstemningstema udformes. Der er pokker til forskel på at spørge: Ja eller nej til stop for indvandrere? eller: Ja eller nej til, at Danmark skal respektere sine internationale forpligtelser i henhold til FN's flygtningekonvention?

Derfor kan man ikke, hvis det skal gå ordentligt til, overlade udformningen af tema til initiativtagerne selv. Her må man finde andre og langt mere gennemarbejdede regler.

Jeg kan altså ikke støtte forslaget, men jeg er glad for, at vi får diskussionen, og jeg er overbevist om, at den idé at bruge folkeafstemninger mere i det politiske arbejde vil komme til at vinde frem i de kommende år.

Glønborg (KRF):...

Fællesskabet og samarbejdet har i et moderne samfund udviklet sig stærkt, og det er til gavn for os alle sammen, men det betyder også, at udarbejdelsen af love og beslutninger vedrørende fælles aktiviteter er et stort, indviklet, tidkrævende arbejde.

Hvis alle borgere skulle inddrages i det stykke arbejde på den måde, at alle skulle sætte sig ind i alle problemer for at kunne deltage ved